

Mi a magyar? Stux úrról és a magyar parasztról

2015 június 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Esett már szó a Szekf? Gyula szerkesztette kötetr?l, amely 1939-ben, címével is – Mi a magyar? – megjelölve azt járta körbe, hogy miként lehet azt a nemzeti karaktert meghatározni, amely a magyarok dönt? többségében közös, de más népekt?l különböz?.

A tanulmánykötet programja, tudva a megjelenés dátumát, világos: megkülönböztetni magunkat attól, ami a németet teszi, ellenállni a németség kiáradásának. Ebben az értelemben vitán felül progresszív kísérlet, nem véletlen, hogy a kor legjobbjait (Babitsot, Kodályt, Ravasz Lászlót, Gerevich Tibort) sikerült megnyerni szerz?nek.

Fotó: Fortepan.

Az egész m?vet átolvasva mégis az a mai olvasó benyomása, hogy a vállalkozás sikertelen maradt. Az 550 oldal terjedelm? kötet nem adott választ a címben feltett kérdésre. Ehelyett azt lehet megtudni bel?le, hogy a kor jelesei milyennek látták, még inkább milyennek szerették volna látni a magyart.

Ezt a vágyképet talán legpontosabban Hóman Bálint fogalmazta meg – szavait Szekf? Gyula idézi (forrása: Magyar Történet, 3. kiadás, I. 92.):

„Egy helyütt Hóman Bálint mesterien foglalja össze az egykorú görög, nyugati, szír, arab források alapján a honfoglaló magyarok lelki tulajdonságait: elénk állítja »a honfoglaló magyart, kiben nem nehéz a szabadságot szeret?, jogait ismer?, politizáló, idegenekkel szemben óvatos, körültekint?, s?t körmönfont, de alapjában nyíltszív? és egyenes, de sokszor állhatatlan, az élet küzdelmeiben bátor, munkabíró, nélkülözést t?r?, de a jólétet, pompát kedvel?, hallgatag és szófukar, de mulatozás közben kedélyes magyar paraszt lelki ?sét felismernünk.«”

Számtalan más forrásból is tudjuk, hogy a két háború között nemzeti ideálképünk egyik markáns, talán meghatározó alakja a maga földjén gazdálkodó paraszt volt. Hova vezetnek ennek az ideálképnek a gyökerei? Két ágat biztosan meghatározhatunk: a német szellemi és politikai befolyással való szembehelyezkedést, és ugyanakkor a budapesti „idegen szív?” polgári kultúrától való elhatárolódást is.

Budapest önmagán nevetve állított párt ezen ideálkép mellé: Stux urat, a magát világpolgárnak képzel?, kövérkés Király utcai keresked?t, aki sétapálcikáját forgatva kuplében dalolja el szerelmi kalandjait (például itt). A kupléh?s Stux úr és a kevés szavú magyar paraszt – valahogy így festett a mi magyar önképünk 1930 körül.

A magyar paraszt, mint nemzetkarektorológiai jelenség mára nyomtalanul elolvadt, Stux úr a vészkorszak áldozata lett. És a helyükre nemigen lépett senki. Pedig a kérdés továbbra is itt van: mi hát a magyar? De az utóbbi hetven évben még abban sem sikerült megállapodnunk, hogy milyennek szeretnénk tudni magunkat. Pedig nem volna érdektelen megpróbálkozni a válasszal.

Bencsik Gábor írása

http://mandiner.blog.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló